

Nº 2

Göyərçin

2000

ISSN-0207-4710

BALKON ÖLKƏSİNDƏN MƏKTUB

Gülzar imtahana hazırlaşır. Ona görə də balaca Aysellə həmişəki kimi söhbət etməyə vaxtı yox idi. Aysel dinən kimi acığı tuturdu. O, Ayseli şüşəbəndə qovdu. Dedi ki, get orda sakitcə oturub dərslərini oxu.

Aysel yazı stolunun arxasına keçdi. Kitab-dəftərini qabağına tökdü. Nə qədər oxudusa, başına bir şey girmədi ki, girmədi. Dəftərdən bir vərəq cırıb Gülzara məktub yazmağa başladı. Sonra həmin məktubdan kağız təyyarə düzəltdi. Bir qanadında Gülzarın, o biri qanadında isə öz ünvanını yazdı. Yavaşca "təyyarə"ni çarpayının üstündə oturub kitab oxuyan Gülzara sarı atdı. Təyyarə uçdu, uçdu, düz Gülzarın qarşısında yerə düşdü. Qız hirslandı. Ancaq təyyarənin üstündəki ünvanı oxuyanda hirs o dəqiqə yatdı. Üzünə təbəssüm qondu. Məktubun kimə çatacaq yerində yazılmışdı: "Otaq ölkəsi, Çarpayı şəhəri, Gülzar Əliyevaya".

Məktubu göndərənün ünvanı isə belə qeyd olunmuşdu: "Balkon ölkəsi, Stol şəhəri, Əliyeva Ayseldən."

Gülzar gülə-gülə məktubu açıb oxumağa başladı:

"Gülzara birinci məktub. Salam, Gülzar, necəsən, işlərin necə gedir? İmtahanlara necə hazırlaşırısan? Hə... Mən sağ və salamatam. İşlərim də yaxşı gedir. Təzə ev almışam.

Rəssam İlqar

OFİQ

Mənim evim balkondakı stoldur. İşləməyə gələ bilərsən. Hə, doğrudur, fevralın iyirmi ikisində doqquz və ya doqquza qalmış səni gözləyirəm. Mənim ünvanını yuxarıda yazmışam. Gələməsən, məktub yaz, zəng vur. Məktubun kimə çatacaq yerində yazılmışdı: "Otaq ölkəsi, Çarpayı şəhəri, Gülzar Əliyevaya".

Gülzar məktubu oxudu, ancaq özünü göstərdi ki, guya heç nədən xəbəri yox. Yenə dərslərini oxumağa davam etdi.

Aysel gördü ki, Gülzardan səs çıxmıy. İkinci məktubu yazıb əvvəlki qayda ilə Gülzara göndərdi.

Məktubda yazılmışdı:

"Salam, Gülzar, necəsən? İşlərin necə gedir? İmtahanlara necə hazırlaşırısan? Hə... Mən sağ və salamatam. İşlərim də yaxşı gedir. Təzə ev almışam.

Mən sağ-salamatam. İşlərim də ki, yaxşıdır. Balkon ölkəsi çox yaxşı ölkədir. Stol şəhəri isə onun paytaxtıdır. Bu şəhər dünyadakı gözəl şəhərlərdən birincisidir. Sən isə gedib Otaq ölkəsinin Çarpayı şəhərində yaşayırısan. Mənim ölkəmin sənə ölkəndən kiçik olmağına baxma. Mənim şəhərim sənə şəhərindən çox-çox gözəldir.

Gülzar, niyə mənə məktub yazmırsan? Yaxşı, eybi yoxdur, ancaq bu məktubumu cavabsız qoyma."

Gülzar bu məktubu da gülə-gülə oxudu. Bir cümlədən ibarət məktub yazıb Ayselə atdı: "Aysel, gələsən ora səni mələdəcəm".

Aysel məktubu oxuyub bərkdən güldü. Gülzar da ona qoşuldu.

TÜSTÜ DƏRSİ

Vilayət QULİYEVƏ

Qış idi. Havalar şaxtalı keçirdi. Məktəbdə odun peçi yandırırdıq. Böyük tənəfüsdə sinif yoldaşlarımızdan biri dedi:

— Əgər istəyirsinizsə elə ələyim ki, müəllim bizə dərs keçməsin?

— Necə ələyəcəksən?

— Sizin nə işinizə qalıb. Ələyim, yoxsa yox?

— Bacarmazsan.

Dostumuz yaş əskini götürüb çölə çıxdı. Onu peçin tüstü çəkən borusunun ağzına soxdu. Tüstü qayıdıb içəri dolmağa başladı. Müəllim sinfə girəndə göz-gözü görmürdü.

O, çox arif adam idi. Bildi ki, tüstünü sinfə doldurmaqda məqsədimiz var. Gözləyirdik ki, bərk hirsənəcək, özündən çıxacaq. Ancaq belə olmadı. Dinməz-söyləməz sinifdən çıxdı. Qapını çırpıb çöldən bağladı. Arxayın-arxayın pəncərənin qabağında gezməyə başladı.

Tüstüdə nəfəs almaq mümkün deyildi. Az qala bağırmız çatlayırdı. Hamımız sinif yoldaşımızın üstünə düşdük. Onun ucbaından tüstüdə boğulurduq.

Zəng çölə vurulandan sonra müəllim qapını açıb bizi çölə buraxdı. Hamının başı gicəllənirdi. Öz pis əməlimizin layiqli cəzasını çəkmişdik. Evə gedəndə valideynlərimiz təəccübləndilər: Hamımızdan tüstü iyi gəlirdi.

Dəcəl dostumuz məqsədinə nail ola bilmədi. Müəllim isə bizə yaxşıca bir dərs verdi. Tüstü dərsi...